

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTUL:

In Capitala: 1 an 24 lei, 6 luni 12 lei, 3 luni 6 lei.
 In Districe: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
 In Strainstate: 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

Pentru Abonamente, Anunciuri și Reclame, a se adresa:

In România: La Administrație, strada Lipscani, No. 11, Typographia Stefan Mihalescu. — In Francia: la Société Havas Laffit & Cie, 8, place de la Bourse, Paris. — In Austria: Abonamente, Anunciuri și Reclame la d. B. G. Popovits, furnisator Curtei Române, Stadt, Fleischmarkt, 15, Viena. — Pentru anunțuri, venind din Germania, nu se primește că prin mijlocirea expediției de anunțuri: Adolf Steiner, in Hamburg.

ANUNCIURILE:

Liniu mică pe pagina IV-a, 35 bani
 Reclame pe pag. III, 1 leu; pe pag. II, 2 lei; pe pag. I, 3 lei.
 Epistole nefrancate se refuză. — Articolii nepublicați nu se inapoiaza. — Pentru rubrica:
 Insertiuni și Reclame, Redacțunea nu e responsabilă

Toți D niș abonați ai acestui ziar, al căror abonament espiră la 15 curent sunt rugați așa reînnoi abonamentele, contrar se va suspenda trimiterea foiei.

Administrația.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine.

Pesta, 18 Iuniu. — Locotenent mareșalul baron Bibra a murit, fiind lovit de apoplexie după ce s-a scutat de la prânz.

Praga, 18 Iuniu. — Camera comercială din Praga a hotărât să dea o petiție pentru promulgarea unei legi de usură întocmai după protestul, ce s-a prezentat parlamentului german.

Belgrad, 18 Iuniu. — Misiaunea colonelului Dolgoruki, adjutanțului țarului, se intinde numai asupra regulării fructelor bulgaro-sârbe în tunul Timocului. Rusia pretinde că Serbia să cedeze Bulgariei unele părți din județul Zaitçar, și anume acelea ce să alipătă la Serbia în urma habăului din 1833. În această cestiuție guvernul sărb poate să apeleze (!) după intervenția (!) puterilor semnătoare.

Sofia, 18 Iuniu. — Guvernul provizoriu bulgar a fost incunoscător, că mariile puteri europene nu pot incuviința principatul dreptul de așiține o flotilă pe Dunăre.

Dărâmarea Silistrei și Ruscinecului înaintează spornic pe fiecare zi.

Paris, 18 Iuniu. — «Jurnal des Débats» tine de iluzorice supunere chedivului voinții puterilor europene, pe căt timp el nu va numi și miniștrii europeni. Waddington a declarat deputaților din alpii maritimă, că Ministrul Depretis a desmunit expresiunea aceea i se atribuise lui cu privire la Nizza, promițând că va publica adeveratul text al vorbirii lui.

Roma, 18 Iuniu. — Prin un cutremur de pămînt eră său nimicit cinci localități din apropierea de Acireale. Zece oameni au murit, mulți său rănit. Toți locuitorii său remas fără case.

Roma, 18 Iuniu. — Eră există temeri, că vor erupe tumulte și disordini în jurul Messinei. Soldații său consemnat. Dar într-o cenușă, a remas neturburată. În Cesaro încă domnește mare iritație.

Bruxela, 18 Iuniu. — În Senat s'a desbatut legea asupra învățământului elementar. Președintele Senatului, principele Ligne a vorbit contra legii propuse.

Paris, 18 Iuniu. — În camera s'a prezentat un proiect pentru schimbarea regulamentului intern. După acest proiect ar fi posibilă eschiderea unui deputat pe o sesiune întreagă, în caz cănd el s-ar folosi de expresiunii insultătoare.

După congres guvernul va prezenta un proiect de lege, prin care se va regula cestiuția în privința locului unde să reșeade camerele.

Din Algeria se raportează, că trupele franceze său pătruns în satul Elhamman, central tribului Uled-Daud, dar afară satul gol. Seriful a fugit cu aderenții săi în locuri și direcții necunoscute.

Madrid, 18 Iuniu. — Principele de coroană, Rudolf și principele Leopold săi sosit azi aici.

Bruxela, 18 Iuniu. — Senatul a primit proiectul de lege al învățământului elementar cu 33 contra 31 voti.

Serviciul Telegrafic al «României Libere»

19 Iuniu. — 8 ore seara.

Londra, 20 Iuniu. — Corpul printului Napoleon a fost pătruns de șapte-spre-zece lovitură. Ziarele esite după ameață în Londra se intrec a regreata moartea acestui jună prinț francez, ucis de inamic în rândul trupelor engleze.

«Times», consideră evenimentul acesta ca foarte important pentru politica engleză.

Viena, 20 Iuniu. — După raporturile venite la ministerul agriculturii, recolta granelor făgăduiesc mult în districtele Ungariei.

(Hayas).

A se vedea ultime sciri pe pagina III.

București, 9 Iuniu.

Sunt trei-zeci și unu de ani astăzi, de când nemuritorul Eliade ridică, la Islaz, stindardul revoluționii.

Salutăm cu respect și cu iubire acea zi mărește, când România, insuflată de patriotice simțiri, rupseră legăturile protectoarului rusesc, desfințără privilegiile de naștere și arătără lumii, că voesc să trăiască liberi în țara lor!

De atunci prin multe încercări grele treceam dar, de către oră am fost mișcați de adevăratele interese ale naționalității românești, am sevărăit fapte mari. Unirea României cu Moldova, improprietatea țărăniului, dinastia de Hohenzollern, resboiu glorioz de peste Dunăre, vor remăne neșterse din istoria națională.

Facă-se ca, în ori-ce vremuri grele, ideia naționalității să ne unască, să ne inspire, să ne îmbărbăteze, căci numai că timp dânsa ne va încălzi inimile, România va trăi!

Zăpăceala este mare prin rindurile guvernamentale. Ceil de la cărmă și oamenii lor simt că pământul le fugă de sub picioare și nu găsesc de ce să se mai agațe. Nu sunt numai grupurile conservatoare și liberali independenți cari să combat; neînțelegeră a intrat chiar în familia roșie; ce e tinér și cu viață se desparte de putrigaiul oamenilor de afaceri, pentru cari politica de respărte a fost și este singura profesiune. Ceea ce este și mai supărător pentru patriotii de gură, e că națiunea, în numele căreia jurații tot dauna că lucrează, pentru binele căreia ne declară și astăzi, cu lacrime de crocodil, că se jertfesc, această națiune, mișcată de instinctul de conservare, să părăsească în cestiuție israelită.

In această mișcare a națiunii reale, vedem noi o mare garanție, că româno-filiile de la cărmă nu vor isbuti să-și indeplinesc nenorocitele lor planuri. El vor fi săliți să se conformeze cu voința poporului, ale căruil interese sunt altele de căt ale exploataților săi, sau vor fi trăntiți de la cărmă de indignația publică, care nu va suferi ca minării României să se facă sămări ai dușmanilor neamului românesc.

Națiunea însă trebuie să fie mereu deșteaptă, până când ne vom vedea scăpați de vijelia ridicată asupra țării prin neprevădere oamenilor noștri de stat. Incredere deplină nu trebuie dată nimănui în asemenea imprejurări.

Noi, în sfera lucrării noastre, am căutat să ne indeplinim căt se poate mai bine datoria de români.

Am arătat, cu inima deschisă și cu priere către interesele cele mari ale națiunii, ce credem că este mai bine de făcut în cestiuție de față: supunere tractatului de la Berlin, dar numai tractatului de la Berlin, cari nici de cum Alianței-israelite, reprezentate la congres de d. Launay și, în România, de organul oficios al guvernului. Să ridicăm piedica constituțională, care opria pe străinii necreșteni de a putea ajunge la cestiuția română și de a se bucura de toate drepturile ce isvorăsc din calitatea de român, stabilind o măsură generală pentru toți străinii de orice rasă și de orice rit. Atâtă

și numai atâtă avem acum de făcut. Aci este toată cestiuțea de principiu.

La cătă Evrei avem să dăm cetățenia și cum o să le-o dăm? cu asemenea întrebări să ne lase în pace agentii Alianței-israelite d'afară din țară și cei din țară. Noi, de la noi, nu dăm nimănui. Cine va dori să dobândiască impămătenirea română să se adreseze la corporile legiuioare, și aceste corpori, numai în față unei cereri personale și dupe ce se vor asigura că individul petitionar este om de treabă, cu sentimente românești și foiositor țării, să confere cetățenia română, la care necreștinii nicăi nu puteau să aspire până acum.

Să ne ierte organele guvernului nostru, atât cele de la Viena, cari ne amenință cu impărtirea României, dacă n'om impămăteni cu ghiotora pe toți Evreii d-lui Lau-nay, că și cele din București, cari ne sperie cu «escomunicarea Europei civilisate», dacă n'om da drepturi cu duiumul la toți vitezii ce au tras la sorți. De stăfiele dnei lor nu se va ingrozi poporul românesc!

Congresul nu ne-a cerut de căt să ridicăm din legislația noastră distincțiunile religioase, cari opriau pe strinii necreșteni de a putea ajunge, în țara noastră, la drepturile politice, la proprietatea imobiliară și la funcțiuni și onoruri. Aceste piedice le vom ridica, formulând un principiu general pentru toți străinii. Dară aci să așteptăm congrèsul. Chiar membrii aceluia nedrept areopag european, când a fost vorba de hotărirea unei soluții de fapt, s'au oprit și, recunoscând că Evrei din țara românească nu sunt, nicăi prin raportul numeric nici prin cultura lor, de comparat cu cel din statele apusene, ne-a lăsat nouă întreaga libertate a măsurilor practice.

Si acest adevăr nu rezultă numai din modul în care este redactat art. 44 al tractatului, ci și din următoarele două imprejurări, pe cari n'ar trebui să le pierdem de loc din vedere:

Mașăntă, când al douilea plenipotențiar al Italiei a propus congrèsul să inscrie în tractat „Israeliții din România, cari nu aparțin vreunei naționalități străine, (cei cari au tras la sorți, cum zice organul guvernului nostru), „dobândesc de drept naționalitatea română”, să ne aducem aminte, că principalele de Bismarck și întreg areopagul a înălțurat această propunere, ținându-se numai pe tărîmul principiului confirmat în art. 44.

In al douilea rînd, și foarte prețioasă, pentru noi, este declarația d-lui Waddington, apărătorul cel mai zelos al causei Evreilor. In aceiași ședință, plenipotențiarul Franciei, mulțumit de triumful principiului său, între altele zise: „Căt despre dificultăți locale, ele se vor aplana mai lesne, „dupe ce principiile, cari fac onoarea și siguranța națiunilor civilisate, vor fi recunoscute în România, și cănd Israeliții vor „sci, că n'au să aștepte nimic, de căt de la propriile lor silințe și de la solidaritatea intereselor lor cu aceleia ale populaționilor indigene.”

Ei bine, domnilor de la guvern, când înșă Europa, când insuși apărătorul cel mai zelos al Evreilor, nu s'a preocupat de căt de o cestiuție de principiu, când congrèsul n'a voit, cu toate stăruințele Alianței-israelite, să ne impună nici o soluție de căt admitemarea acestui principiu, cinstit este, patriotic este, să ne ingreunăm noi înșine situația, să periclităm noi înșine interesele mai scumpe ale Românilor, mergând cu poala plină de daruri către alianța-israelită? Când insuși d. Waddington declară Evreilor,

că n'au să aștepte de acum înainte nimic de la Europa, ci totul numai de la Români, când vor merita prin silințele și solidaritatea intereselor lor cu ale noastre, să fiă imbrățișați de Români, — cinstit este, patriotic este, să ne speriață, prin gazetele de la Viena, cu impărtirea țării, prin cele de la București, cu escomunicarea Europei? Ale căi interese le apără, când vorbiți astfel? Ale țării românești, în capul căreia vă aflați, ori ale Alianței israelite, de protecția căreia vă bucurăți? De unde ne-ați scoas categoria celor trași la sorti, și pentru ce? De ce să nu vină Evrei căte unul, invitați ori ignoranți, bancheri ori săraci, viteji ori fricoși, să ne ceară impămătenirea, să ne infățișeze titlurile lor la recunoșință țării, și, dacă vor merita, să-i introducem în cetea românească? De ce atâtă obstinație de a proclama d'o dată cetățenii căteva milă de Evrei?

Nu vă e milă de țară, suflete rătăcite!

CRONICA ZILEI

Aflăm că guvernul ar fi prelungit încă cu șase luni termenul predării armelor, contractate de generalul Cernat. Așa dar, cele 68 miile de puseci, ce trebuie să le avem în arsenale la Marte 1879, nu vor veni în țară — din buna voinei a guvernului nostru — de căt la August 1880, și cine seie dacă și atunci?

Cinstit și prudent! —

Prin revărsarea unui canal al Dunării — ne spune «Giurgiu», — s'a inecat aproape 200 pogoane semănături de grâu, orz, ovăz, mei și pepeñi.

Aceste semănături inecate sunt ale locuitorilor com. Slobozia.

— X —

Același ziar ne spune, că comisiunile instituite pentru constatarea pămănturilor instreinate de săteni contra art. 7 din legea rurală și-au inceput lucrările.

— X —

Aflăm, că d. Simion Michălescu, cinstitul director de minister, s'a dat demisia.

Se vorbește, că locul lăsat vacanță, prin regretabilă retragere a d-lui Michălescu, el va ocupa d. prefect de Kiustenghe.

Actualul archimandrit de scaun al episcopiei Dunării de jos, P. C. Sa Ieronim Sefănescu, s'a confirmat provizoriu în postul de revizor eclesiastic în Dobrogea, pentru administrația bisericăsecă de acolo.

Drepturile acordate prin această confirmare au inceput de la 1 Iunie, curent.

— X —

Eată încă o frumoasă faptă.

D. colonel A. Gorjan, comandantul regimentului 4 de infanterie, a oferit gratis 70 exemplare de diferite cărți didactice și istorice spre a se distribui ca premiu elevilor, de ambele sexe, din școalele primare ale județului Prahova, cari se vor distinge cu ocazia esamenelor generale de finală a acestui an școlar.

Ofranda e frumoasă; ministerul exprimă mulțumirile sale d-lui colonel Gorjan; noi zilele că le merită.

— X —

D. polițaiul al orașului Isaccea, zice «Monitorul», prin telegrama No. 799, face cunoscut, că o ploaie torențială, care a curs 8 ore neconveniente, a distrus aproape jumătatea recoltă tuturilor, semănăturile aședate pe pante și vălurile, a scuturat grâu și viile în floare.

Grădinele de zarzavaturi inecate sunt distruse; s'a inecat vite, porci și multe pasări,

Pagubele, ce se cunosc păna acum, sunt simțitoare.

—X—

Constatăm, cu placere, că «Progresul medical român», începe a inspira interes învenților comunității.

Ei începe a se abona la acest ziar medical. Eată un progres.

—X—

Academia română, în sedința din 6 ale curentă, s'a ocupat cu o discuție, asupra unui testament al repausului Dm. Cazacovici.

D. Urechiă, unul din executoarii testamentară, comunică că aceștia a căzut, că avere donată de numitul reședință pentru un scop patriotic să se lase în ingrijirea și administrarea Acad. române.

Se alege o comisiune, care să cerceteze provenirea și actele ce le va aduce d. Urechiă.

—X—

La 11 iunie încep examenile la școala de agricultură și silvicultură, precum și la școala de arte și meserii, de pe domenul Herăstrău.

Ar fi bine, ca oamenii cari se interesează de progresul țării noastre pe terenul agricol și industrial să asiste la aceste examene, să caute a vedea, dacă numitele școli corespund chemărilor, dacă fac progres, dacă merită subvenția dată de stat...

DIN AFARA

Comisiunea europeană din Rumelia Orientală.

Cum stim, comisiunea europeană constituie în Rumelia orientală are o putere, care este superioară păna și guvernatorului. «Tagblatt» din Viena ne schizează în următorul mod atribuțiunile acestei puteri:

1. Comisiunea va supraveghia aplicarea statutului organic.

2. Toate cestiunile cari stațău în legătură cu acest statut nu vor putea fi deslegate cu desăvârsire, păna când comisiunea nu și va fi pronunțat prealabil părerea asupra lor.

3. Guvernatorul nu va putea aduce trupe otomane în Rumelia Orientală, în casul unei turburări, de căt cu consimțemțul comisunei.

4. Hotărîrile luate de comisiune cu majoritate absolută de voturi, vor fi obligatoare pentru guvernatorul general.

5. Alegerea personalului de administrație se va face exclusiv pe lângă responsabilitatea guvernatorului general.

Prințo notă ulterioară cabinetul de Petersburg explică—cu invocarea tuturor celor latice cabinetelor—, ce trebuesc înțelese sub cuvântul „majoritate absolută”, de care se face mențiune în punctul 4. Majoritatea absolută nu poate avea loc, anume, de căt atunci, când comisiunea este completă. Din 7 voturi bună-oară—acesta este numărul complet—4 constituiesc majoritate absolută; din 5, 3 însă nu.

* * *

Destinile Rumeliei orientale nu sunt în credință, cum vedem de aici, guvernatorului general, așa că indirect Porte, ci comisiunea europene, prin urmare de a dreptul Europei. Precum rezultatele cele bune vor fi prin urmare a le aceseia, așa de

relele și turburările ce se vor putea ivi, nu mai ea va fi respinsă.

Insurecția Arabilor din Algeria.

Insurecția Arabilor din Algeria continua. În zilele acestea a fost o incărcare între trupele franceze și între insurgenți, care se sfârși cu omorina a vreo 50—60 de oameni din urmă. Ostilitățile amenință a lăua dimensiuni din ce în ce mai mari.

Henri Rochefort publică asupra acestui eveniment un mușător articol în ziarul revoluționar «Marseillaise», care cu toate eșagerările ce cuprinde, are însă totuști un temei adevărat. În acest articol se zice:

Societatea pentru încurajarea publică oferă o medalie de aur aceluia, care va explica acest fenomen: Arabii din Algeria urăsc de moarte regimul militar și ei ridică standardul revoluției tot dauna, când acesta este substituit prin guvernul civil. La 1871 delegația din Tours importă în colonie sistemul civil și nu trecând încă patru-spre-zece zile, când în ținutul orașului Constantine îsbucnă o înfricoșătoare revoluție.

Abia de o lună, în postul de guvernator a Algeria, și gîntea Uled-Daud, care se mantinuse păna acum într-o liniește ese îplărcă, se ridică de o dată la chemarea propriei lor, care proclamă resboiu cel sfânt. Nu trebuie să se inventează alianța centrelor, pentru a ghici, că aici trebuie să se ascundă ceva. De oare ce întămplarea ne-a pus în poziție, de a pătrunde acest mister cel puțin în parte, ne grăbim de a împărtăși cabinetul Vaddington ceea ce am aflat, care va trebui să ne fie foarte mulțumitor pentru aceasta, de nu cumva ne va interpreta rea desvăluirile noastre.

In anii 1872 și 1873 unul dintre prietenii noștri se află, în urma unor imprejurări dintre cele mai ciudate, ca prizonier, în aceeași cetate cu vre-o sută de Arabi, deportați pentru insurecția de la 1871 într-un loc fortificat, și cari se vor fi astăză în Noua Caledonie, căci amnistia pare a se fi îngrijit puțin de el. Nefericitiții aceștia, între cari cei mai mulți erau oameni cu mare valoare, ca Kadiul de Sukâra, Ahmed Ben Dahmani, Kaliul Tachar Ben Resyuy, și Ahmet Ben Brahim și Brahim Ben Şerif, cu cari prietenul nostru conversa cu deosebire, el rugări într-o zi, în nevinovăția lor, să le desvolte motivele condamnării lor, pe cari ei, din nenorocire, nu le înțeleg. «De abia, ziseră el, apără în ziarul oficial decretul semnat de către d. Cremieux, prin care se introducea guvernul civil, când oficerii biourilor arabe începuseră să alegă printre comunitățile noastre; ei ne provocă, cu întuire, să ne ascundem comorile, căci ovei și-a pus ochii pe ele. De oare ce Israelitii stațău în ochii indigenilor, cu drept său făță drept, într-o reputație atât de mare, în căt aceasta se poate ușor crede, și de oare ce d. Cremieux este însuși un israelit. Arabii se credură amenințați și proprietatea lor și se revoltă, ca și țărani spaniolii împotriva expedițiilor de brigandajul ale lui don Carlos. Atunci nu se audă de căt un strigăt: «Regimul civil este cu neputință!» și guvernatorul din Algeria fu numit generalul Chanzy, carele însuși fusese mai înainte primar al unui biuro arab și care a fost, pe lângă generalul Cousin de Montauban și căpitanul Davoust, singurul om, ce avuse îndrăsneală să

In anii 1872 și 1873 unul dintre prietenii noștri se află, în urma unor imprejurări dintre cele mai ciudate, ca prizonier, în aceeași cetate cu vre-o sută de Arabi, deportați pentru insurecția de la 1871 într-un loc fortificat, și cari se vor fi astăză în Noua Caledonie, căci amnistia pare a se fi îngrijit puțin de el. Nefericitiții aceștia, între cari cei mai mulți erau oameni cu mare valoare, ca Kadiul de Sukâra, Ahmed Ben Dahmani, Kaliul Tachar Ben Resyuy, și Ahmet Ben Brahim și Brahim Ben Şerif, cu cari prietenul nostru conversa cu deosebire, el rugări într-o zi, în nevinovăția lor, să le desvolte motivele condamnării lor, pe cari ei, din nenorocire, nu le înțeleg. «De abia, ziseră el, apără în ziarul oficial decretul semnat de către d. Cremieux, prin care se introducea guvernul civil, când oficerii biourilor arabe începuseră să alegă printre comunitățile noastre; ei ne provocă, cu întuire, să ne ascundem comorile, căci ovei și-a pus ochii pe ele. De oare ce Israelitii stațău în ochii indigenilor, cu drept său făță drept, într-o reputație atât de mare, în căt aceasta se poate ușor crede, și de oare ce d. Cremieux este însuși un israelit. Arabii se credură amenințați și proprietatea lor și se revoltă, ca și țărani spaniolii împotriva expedițiilor de brigandajul ale lui don Carlos. Atunci nu se audă de căt un strigăt: «Regimul civil este cu neputință!» și guvernatorul din Algeria fu numit generalul Chanzy, carele însuși fusese mai înainte primar al unui biuro arab și care a fost, pe lângă generalul Cousin de Montauban și căpitanul Davoust, singurul om, ce avuse îndrăsneală să

In anii 1872 și 1873 unul dintre prietenii noștri se află, în urma unor imprejurări dintre cele mai ciudate, ca prizonier, în aceeași cetate cu vre-o sută de Arabi, deportați pentru insurecția de la 1871 într-un loc fortificat, și cari se vor fi astăză în Noua Caledonie, căci amnistia pare a se fi îngrijit puțin de el. Nefericitiții aceștia, între cari cei mai mulți erau oameni cu mare valoare, ca Kadiul de Sukâra, Ahmed Ben Dahmani, Kaliul Tachar Ben Resyuy, și Ahmet Ben Brahim și Brahim Ben Şerif, cu cari prietenul nostru conversa cu deosebire, el rugări într-o zi, în nevinovăția lor, să le desvolte motivele condamnării lor, pe cari ei, din nenorocire, nu le înțeleg. «De abia, ziseră el, apără în ziarul oficial decretul semnat de către d. Cremieux, prin care se introducea guvernul civil, când oficerii biourilor arabe începuseră să alegă printre comunitățile noastre; ei ne provocă, cu întuire, să ne ascundem comorile, căci ovei și-a pus ochii pe ele. De oare ce Israelitii stațău în ochii indigenilor, cu drept său făță drept, într-o reputație atât de mare, în căt aceasta se poate ușor crede, și de oare ce d. Cremieux este însuși un israelit. Arabii se credură amenințați și proprietatea lor și se revoltă, ca și țărani spaniolii împotriva expedițiilor de brigandajul ale lui don Carlos. Atunci nu se audă de căt un strigăt: «Regimul civil este cu neputință!» și guvernatorul din Algeria fu numit generalul Chanzy, carele însuși fusese mai înainte primar al unui biuro arab și care a fost, pe lângă generalul Cousin de Montauban și căpitanul Davoust, singurul om, ce avuse îndrăsneală să

In anii 1872 și 1873 unul dintre prietenii noștri se află, în urma unor imprejurări dintre cele mai ciudate, ca prizonier, în aceeași cetate cu vre-o sută de Arabi, deportați pentru insurecția de la 1871 într-un loc fortificat, și cari se vor fi astăză în Noua Caledonie, căci amnistia pare a se fi îngrijit puțin de el. Nefericitiții aceștia, între cari cei mai mulți erau oameni cu mare valoare, ca Kadiul de Sukâra, Ahmed Ben Dahmani, Kaliul Tachar Ben Resyuy, și Ahmet Ben Brahim și Brahim Ben Şerif, cu cari prietenul nostru conversa cu deosebire, el rugări într-o zi, în nevinovăția lor, să le desvolte motivele condamnării lor, pe cari ei, din nenorocire, nu le înțeleg. «De abia, ziseră el, apără în ziarul oficial decretul semnat de către d. Cremieux, prin care se introducea guvernul civil, când oficerii biourilor arabe începuseră să alegă printre comunitățile noastre; ei ne provocă, cu întuire, să ne ascundem comorile, căci ovei și-a pus ochii pe ele. De oare ce Israelitii stațău în ochii indigenilor, cu drept său făță drept, într-o reputație atât de mare, în căt aceasta se poate ușor crede, și de oare ce d. Cremieux este însuși un israelit. Arabii se credură amenințați și proprietatea lor și se revoltă, ca și țărani spaniolii împotriva expedițiilor de brigandajul ale lui don Carlos. Atunci nu se audă de căt un strigăt: «Regimul civil este cu neputință!» și guvernatorul din Algeria fu numit generalul Chanzy, carele însuși fusese mai înainte primar al unui biuro arab și care a fost, pe lângă generalul Cousin de Montauban și căpitanul Davoust, singurul om, ce avuse îndrăsneală să

In anii 1872 și 1873 unul dintre prietenii noștri se află, în urma unor imprejurări dintre cele mai ciudate, ca prizonier, în aceeași cetate cu vre-o sută de Arabi, deportați pentru insurecția de la 1871 într-un loc fortificat, și cari se vor fi astăză în Noua Caledonie, căci amnistia pare a se fi îngrijit puțin de el. Nefericitiții aceștia, între cari cei mai mulți erau oameni cu mare valoare, ca Kadiul de Sukâra, Ahmed Ben Dahmani, Kaliul Tachar Ben Resyuy, și Ahmet Ben Brahim și Brahim Ben Şerif, cu cari prietenul nostru conversa cu deosebire, el rugări într-o zi, în nevinovăția lor, să le desvolte motivele condamnării lor, pe cari ei, din nenorocire, nu le înțeleg. «De abia, ziseră el, apără în ziarul oficial decretul semnat de către d. Cremieux, prin care se introducea guvernul civil, când oficerii biourilor arabe începuseră să alegă printre comunitățile noastre; ei ne provocă, cu întuire, să ne ascundem comorile, căci ovei și-a pus ochii pe ele. De oare ce Israelitii stațău în ochii indigenilor, cu drept său făță drept, într-o reputație atât de mare, în căt aceasta se poate ușor crede, și de oare ce d. Cremieux este însuși un israelit. Arabii se credură amenințați și proprietatea lor și se revoltă, ca și țărani spaniolii împotriva expedițiilor de brigandajul ale lui don Carlos. Atunci nu se audă de căt un strigăt: «Regimul civil este cu neputință!» și guvernatorul din Algeria fu numit generalul Chanzy, carele însuși fusese mai înainte primar al unui biuro arab și care a fost, pe lângă generalul Cousin de Montauban și căpitanul Davoust, singurul om, ce avuse îndrăsneală să

In anii 1872 și 1873 unul dintre prietenii noștri se află, în urma unor imprejurări dintre cele mai ciudate, ca prizonier, în aceeași cetate cu vre-o sută de Arabi, deportați pentru insurecția de la 1871 într-un loc fortificat, și cari se vor fi astăză în Noua Caledonie, căci amnistia pare a se fi îngrijit puțin de el. Nefericitiții aceștia, între cari cei mai mulți erau oameni cu mare valoare, ca Kadiul de Sukâra, Ahmed Ben Dahmani, Kaliul Tachar Ben Resyuy, și Ahmet Ben Brahim și Brahim Ben Şerif, cu cari prietenul nostru conversa cu deosebire, el rugări într-o zi, în nevinovăția lor, să le desvolte motivele condamnării lor, pe cari ei, din nenorocire, nu le înțeleg. «De abia, ziseră el, apără în ziarul oficial decretul semnat de către d. Cremieux, prin care se introducea guvernul civil, când oficerii biourilor arabe începuseră să alegă printre comunitățile noastre; ei ne provocă, cu întuire, să ne ascundem comorile, căci ovei și-a pus ochii pe ele. De oare ce Israelitii stațău în ochii indigenilor, cu drept său făță drept, într-o reputație atât de mare, în căt aceasta se poate ușor crede, și de oare ce d. Cremieux este însuși un israelit. Arabii se credură amenințați și proprietatea lor și se revoltă, ca și țărani spaniolii împotriva expedițiilor de brigandajul ale lui don Carlos. Atunci nu se audă de căt un strigăt: «Regimul civil este cu neputință!» și guvernatorul din Algeria fu numit generalul Chanzy, carele însuși fusese mai înainte primar al unui biuro arab și care a fost, pe lângă generalul Cousin de Montauban și căpitanul Davoust, singurul om, ce avuse îndrăsneală să

sprinjească înaintea tribunalului din Oran, omorurile, execuțiunile și hoțile făimosului căpitan Doinean, colegul său de mai înainte. Dacă mai părea ația ceva focal insurecției, apoi acest ceva era negreșit numirea unui ofițer, care protegiase în public execuțiunile sumare și apărările birourilor arabe. Dar curios! Indată ce ajunse la guvern d. Chanzy, insurecția încrește și prin farmec. Cine erau mai minunați de aceasta? Naivii Kadii, cari se văduă trași de o dată înaintea tribunelor de resboiu, la cari recunoșteau, precum ne-a asigurat, pe căi multă dintre ofițeri, cari erau așteptați să ia armă în contra decretului ovreiului Cre-mieu.

Nu nu vrem să dăm Arabilor nici un sfat, căci nu ne-ar înțelege. Am voie să dăm să înțelegem guvernului din țara mamă, că indată ce a revocat pe d. Chanzy, că mai elementară precauție impunea de a revoca și pe conlucrătorii săi principali, că Algeria este privată de armata de acolo ca proprietate a ei și nu a „civiliștilor”, și că mai înainte de ce se schimbă regimul, trebuie să schimbă regimul.

Intr'adevar frumoasă destăinuire, care face foarte puțină onoare administrației franceze precum și controlului, exercitat de guvernul central. Francia, „Francia, soarele civilizației și libertăților”, nu e infățișată oare prin acestea espungeri vrednice de credință ca crudă și netolerantă către o populație, intr'adevar cucerică, dar a căreia fiu să sangerat cu profusie, de la coprinderea Algeria, pe toate cămpurile de resboiu, umbrile de drapelul francesc? Si guvernul acestor Francii este, care ne numește netoleranță și barbarie pentru că nu vom să ne dăm legături în mănele unui neam străin, care ne-a urât totdeauna și nu a sacrificat o para pentru viitorul patriei noastre, în care se adăpostesc și el!... Cu căt mai ingrat este el — noi nu suntem de loc — și dacă este vorba de sfaturi „umanitare” el e în ednic să le primească.

Așa văzut în gura beilor, citați de Rochefort, și cuvintele... «Ovrei stață la noi în mare văză.» Înțelesul acestor vorbe este pe căt de înfricoșătoare atât de simplu. Ovrei din Algeria sunt un fel de ediție modernă a „cavalerilor români”, cari administrau ca arendatori și storcău provinciile vastului imperiu din vechime. Guvernul francez a fost în totdeauna sprijinitorul acestor „cavaleri... evrei”; el î-a și urzit. Sa ne aducem numai aminte de o analogă împărtășire, făcută zilele trecute de ziarul „Fanfulla.”

Inainte de a lua pe cineva de model, trebuie să cunoascem...

PARTEA LITERARĂ.

Am fost cei dăntăi, cari am vestit pe căi ce se mai ocupă cu frumosalele podoabe ale artei, că în curând vom avea în mână o Epopée națională, Negriada.

Opera este sub presă, dară autorul ne-a acordat favoarea de a copia sumarul Negriadei. Ne grăbim să împărtășim cititorilor noștri, să găsim că respondem curiosității celor aleș.

NEGRIADA

PARTEA I

CANTUL ANTAIU.

Esponarea subiectului. Invocație. Negru plecând cu românii, intră în Carpați. Dochia,

Ea făcu o sfotă, isbuti să învingă emoțiunea și zise.

— E nevinovat, d-le, e nevinovat! Mă jur. Oh! dacă l' ai cunoasce, dacă așa sci ce bun e, căt de onest și brav... sa facut vre o greșeală... 'L așteptăm într-o sălă de la ascultător, d-le, și veți vedea că lucrurile se vor impăca.

VIN DE S'-RAPHAEL

Gust escellent

ORDONNAT DE MEDICI, caril prefer ferruginos elor si preparatiilor de quinqua, ale carora proprietati le possedă pe tota, fara insă a avea inconvenientele lor.

(A exige această marcă pe tota sticlele.)

Prescris in oboselile STOMACHULUI, CHLOROSA, ANEMIA și CONVALESCENTE.

MARTEL, 18, boulevard Montmartre, Paris, și in toate pharmaciele.

Deposit in București la D-nii Ovessa, drognist și Risdörfer, farmacist.

FORTIFIANT,
DIGESTIF,
TONIC,
RECONSTITUANT.

De inchiriat

Proprietatea mea din orașul Kiustengen, compusă de 12 camere spatioase, cu haine, camere pentru servitori, curte spațioasă, pivniță mare bolită.

Această proprietate este situată în centrul orașului, poziție frumoasă, vedere către mare, s-ar putea arăta hotelul de prima ordine. Restaurat și gradină. Veți fi siguri de cătăinile care vin pentru sezonul băilor de mare și comerțul ce se face.

A se adresa la proprietar calea Mircea cel mare in Chișinău. N. Salavajianu

42 CALEA VICTORIEI 42

Lângă Teatru, vis-a-vis de Casa Török

PUBLICATIUNE

De la 6 iunie până la 30 iunie

In localul de vîndare din Calea Victoriei No. 42 din cauza

DESFACERII TOTALE A NEGRUȚULUI

Se vor vinde toate mărfurile existente precum și cele rămasse de la

Inecarea Szeghedinului în Ungaria

Costume, Capoate, Olandă de Rumburg și Belgia, Servete de masă și tot felul de lingerie.

Cu 65% mai ieftin de căt prețul constatat prin tribunal

MARE OCASIUNE PENTRU ZESTRE

Costume și capoate de olandă Belgia, naturale 6 fr., 8 fr., 10 fr., - 30 fr.

Cămași, fuste și pantaloni de dame 2 fr., 3 fr., 4 fr., - 10 fr.

Servete și feje de mese de olandă-damasc, fine 3 fr., 3 1/2 fr., - 5 fr.

Fuste de dame de percal franțuzesc, foarte elegante 4 fr., 5 fr., - 9 fr.

Olandă de Rumburg, prima calitate 35 coș 20 fr., 22 fr., - 24 fr.

Olandă de Rumburg, 3 1/2 și 4 coș lată, pentru 6 cearșaf. 36 fr., 38 fr., - 60 fr.

Olandă cea mai fină de Belgia, 68 coș 49 fr., 55 fr., 60 fr., - 90 fr.

Batiste de olandă și lino cu litere brodate 50 bani 75 bani 1 fr., - 3 fr.

O mare parte de Gobelin franțuzesc. Capoate și Costume, Camisoane

de melino, și cea mai fină lingerie pentru bărbați și dame

Zestre completă de 400 fr., - 3000 fr., mare ocasiune pentru nunți.

Gratis Cumpărătorii de 50 fr. - 3 batiste fine cu litere brodate

» 100 » - 6 » » » »

» 150 » - 12 » » » »

» 200 » - 12 batiste fine și o față de masă brodată

LOCALUL DE VENZARE

42 CALEA VICTORIEI 42

Lângă Teatru, vis-a-vis de Casa Török.

Plumb Franțuzesc

Se vinde în cantități mari și mici cu prețuri foarte reduse.

Mușamale nuoi Gudorona

pentru invelite produse, trăsuri și alte obiecte cu prețuri de 15 lei burata. — De vîndare la subsemnatul

M. LITTMAN
638 30-1-2.
No. 19 Strada Germană No. 19.

Loteria germană de bani in Brunsvic

Tragerea se incepe:

la 17 iuliu a. c.

Căstigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai fericit se urcă la :

600,000 Lei nuoi.

Special conține această loterie căstigurile următoare :

Lei nuoi	Lei nuoi	Lei nuoi	Lei nuoi
1 a 400,000	- 400,000	12 a 20,000	- 240,000
1 a 200,000	- 200,000	1 a 16,000	- 16,000
1 a 133,333	- 133,333	22 a 13,333	- 293,326
1 a 100,000	- 100,000	2 a 10,666	- 21,332
2 a 66,666	- 66,666	4 a 8,000	- 32,000
1 a 53,333	- 53,333	61 a 6,666	- 406,662
6 a 40,000	- 240,000	6 a 5,333	- 31,998
1 a 38,333	- 33,333	108 a 4,000	- 432,000
2 a 26,666	- 53,332	etc. etc.	

in total 46000 căstiguri. — Mai există numai 90000 lose, mai mult ca jumătate a tuturor loselor trebuie să câștige dar. Toate căstigurile se trag în 6 secțiuni de trageri care se succed repede. Contra transmînă sumei de :

Lei noi 22 pentru 1 los intreg original

„ II „ jumătate los „ „

„ 5 1/2 „ un sfert „ „

expedieze de buna vreme prin poștă aceste lose originale investite cu armele teriei într-un envelop bine inclus în toate piețele României, pentru tragerea care urmează a avea loc la 17 iuliu 1879. Fie cărei expediție de lose asociază gratis programul tragerei. Lista tragerii căt și bani câștigați expedieze, pe data după terminarea tragerii. Pentru plata exactă a sumelor câștigate, guvernul german la Brunsvic garantează cu toată avereua statului. Rogă să adresa comandele căt posibil curând și directamente către :

Bioul principal de Loterie

THEODOR SCHELLER
in BRUNSVIC (Germania)

Scriitori din România sosește la Brunsvic în 80 ore — Corespondență română.

Vendare!

Vie de 17 pogăne, bine lucrată în Valea Măntu, dealul Cernătesc, 20 minute de stația Valea Călăgărească; acărate pentru toate trebuințele. Uinelte și bolboace de prima culațitate. Se oferă cumpărătorilor a o plăti în rînduri.

Ghiță Cantacuzino

Strada Pitar Mege No. 3.

In lipsă la d. Al. Cantacuzino la fabrica timbrelor in ministerul de finanțe (20-3-13)

FORTIFIANT,
DIGESTIF,
TONIC,
RECONSTITUANT.

De inchiriat

Proprietatea mea din orașul Kiustengen, compusă de 12 camere spacioase, cu haine, camere pentru servitori, curte spațioasă, pivniță mare bolită.

Această proprietate este situată în centrul orașului, poziție frumoasă, vedere către mare, s-ar putea arăta hotelul de prima ordine. Restaurat și gradină. Veți fi siguri de cătăinile care vin pentru sezonul băilor de mare și comerțul ce se face.

A se adresa la proprietar calea Mircea cel mare in Chișinău. N. Salavajianu

RENUMITUL UVRAJU CAP D'OPERA ORIGINAL

TRATAND DESPRE

BOALELE PERULUI și INGRIJIREA LUI

a eșit acum de sub tiapă a 48-a ediție sub titlu :

PERDEREA PERULUI

Oră și cine alăturând o marcă postală și poate procura acăstă carte, căre se spediază gratis-franco în toate părțile lumii.

A se adresa autorului

Eduard Bühligen

LEIPZIG, Lessingstrasse 15 c

INSTITUTUL

DE

HIDROTERAPIE

Gräfenberg-Freivaldau

(In Silesia austriacă).

Este cel mai vechi institut de vindecare cu apă.

Cu 2000 metri mai sus de liniști. Se recomandă cu o poziție de renome general pentru izvoarele și tufoile din jur.

Prețurile ieftine

Se află mai multe odăi de locuri bine mobilate. Depărtarea de la Viena, Berlin, Praga, Warsaw, etc. 12-14 ceasuri.

Stația este ultimă a cărei ferate este Ziegenthal.

Informațiunile relative se pot avea de la

Comisiunea de cură.

Se arendează

de la Sf. Gheorghe, 1880

1) Trei părți din tot trupul moșiei Obilescu din plasa Marginii de jos, județul Râmnicu-Sărat ca la 2700 pogoane în arături, finețe și sohoturi,

2) Moșia numită Sforile, lipită cu cea mai sus zisă.

Doritorii se vor adresa pentru moșia Obilescu direct la d-na Maria M. Bassarabescu, la moșia sa Topliceni, lângă orașul R-Sărat iar pentru Sforile tot la domnul Dumneacă, oră la d. Eftimie Diamandescu, București, strada Pompierii, No. 4.

KOENEN

ZUGRAV DE FIRME și TABLE

Str. Academiei 23 (grădina Stavri) și celul de litere de stirlă, metal și de lemn.

AVIS

AU SOSIT al II-lea TRANSPORT VERITABIL

Cașcaval din munți Penteleului

de la D-nul S. BORANESCU

DEPOSITUL GENERAL SE AFLA LA MAGAZINELE

V. I. RACOVITA

Strada Lipscani No. 29 și Calea Victoriei No. 8

Vis-a-vis de Prefectura Poliției Capitalei.

Perfectiune

REGENERATORUL UNIVERSAL AL PERULUI

DE

Doamna S. A. ALLEN

Rugăsteți în tot-o-a-una a reda perului alb, culoarea juncetă sale, îi comunică viață, creștere nouă și o frumusețe lucindă. Efectul este sigur și perfect, face să dispară imediat culoarea albă a perului.

Aceasta nu este o vopsea ci o preparativă a cărui proprietate naturală și naștere este de a întări perul. Superioritatea și bunătatea regeneratorului sunt recunoscute în lumea în treagă.

Veritabila preparație se vinde înfășurată în chârtie roșă

Deposit principal 114 și 116 Calea Southampton Londra (Engleteră)

Vîndare cu ridicare la Domnul Appel & Cie în București

Vîndare cu detalii în București la D-nii Paul Frodel, N. Nicolescu, M. Moisescu, I. N. Ardeleanu, F. Günther, Brâila C. Hepites, Craiova B. M. Georgevici

Se cere elevi la Typografia din strada Lipscani No. 1-13

acești elevi trebuie să aibă cunoștință de 4 clase.

Balta-Albă